

som den nu har, nemlig „Udkast til Lov, hvorved Coloniernes indre Anliggender udgaae af de særlige Anliggender;“ thi jeg troer, at de maae vedblive at høre dertil; men saa var det vistnok bedst, at hele Loven blev tagen tilbage, og, dersom Ministeriet ikke vil gjøre det, saa maa Rigsdagen vel gjøre den fornødne Omsættelse; men det er dog en Ufsik, at Rigsdagen ikke alene skal forbedre de Lovudkast, der komme fra dens egne Medlemmer, men endogsaa forberede Lovudkast for Regjeringen ved at forfatte aldeles nye Love, fordi de, der blive forelagte, ikke kunne bruges.

J. N. Hansen: Det er ikke ret længe siden, at vi her i Salen hørte Tale om, at vi skulde tilende med vore Forfatningsspørgsmaal, for at faae No, og det blev udtalt af mange Medlemmer, at Hovedsagen var for dem, at komme til No i denne Henseende. Jeg kan nu godt tænke mig, hvorledes disse Medlemmer maae være blevne overraskede ved, at vi neppe have været samlede her i 2 Dage, førend vi atter skulle til at forhandle et Forfatningsspørgsmaal. Jeg for mit Vedkommende havde ikke saa sangvinne Forhaabninger om den „No,“ der vilde komme, men jeg tilstaaer, at Ministeriet har langt overtruffet mine Forventninger i saa Henseende, thi jeg havde troet, at det dog maatte interessere sig for, i nogen Tid idetmindste, at komme til No med Hensyn til Forfatningsspørgsmaalet, men det har nu tvertimod viist sig, at det er Ministeriet, som først opripper Forfatningsstriden, ved at indbringe et saa brændende Spørgsmaal som dette, ved paany at ville tage Noget fra vor særlige Grundlov, umiddelbart efter de lange Kampe, vi have ført, for dog at beholde saa Meget deraf tilbage som muligt. Smidlertid skal jeg dog ikke lade mig afsholde fra — ikke at frem-

sætte det som en Paastand, det skal jeg vel vogte mig for — men at udtale, at det netop af den Grund, jeg har anført, ogsaa har forekommet mig, at den Vel, som Ministeriet nu har betraadt, var Begyndelsen til en vis bestemt betegnet Bane, som det fremtidige agtede at gaae. Jeg har ikke kunnet see Andet, ved at betragte den tidligere Betræbelse med Hensyn til Forfatningsspørgsmaalet i det Hele, og navnlig ved at see hen til de overordentlig lidet betydende Motiver, som ledsage dette Lovudkast, og som skulde begrunde det i dets Realitet. Det forekommer mig nemlig, at disse Grunde i Realiteten ere saa lidet betydende, at det er fuldkommen betegnende, naar den ærede Indenrigsminister idag, som den stærkeste Indvending imod, at Coloniernes indre Anliggender skulde vedblive at være særlige, har gjort gjældende, at det var uhenftsmæssigt. Men, fordi Noget findes uhenftsmæssigt, forekommer det mig dog stærkt, at vi strax skulde gaae hen igjen at forandre Grundloven. Jeg gad vide, hvilke af de særlige Anliggender, der ere nævnte i den særlige Grundlov for Danmark, der ikke i en eller anden Henseende af en eller anden Minister kunde findes at være uhenftsmæssige som særlige Anliggender; men skulde man derfor strax gaae hen og igjen optage Forslag, som førte til nye Grundlovsforandringer? Det forekommer mig tillige, at netop dette Punkt fremstiller sig for Betragtningen som det, man snarest kunde formode, at Rigsdagen vilde vise sig tilbøielig til at gaae ind paa at borttage af vor Grundlov, og ogsaa dette har gjort, at den Frygt er vakt hos mig, at Ministeriet herved havde paabegyndt en vis bestemt betegnet Bane; thi, naar man forudsætter Vanskeligheder ved en Sag, maa man jo altid begynde med den mindst vanskelige Deel af samme.